

valgsflertal har paa dette Punkt saa langt fra lagt det fra Folketinget modtagne Forslag til Grund for sin Behandling, at det tværtimod er gaaet den Vej, som jeg saa stærkt havde advaret mod at gaa, idet det er gaaet ud fra Toldkommissionens Fler-tals Forslag, altsaa fra det oprindelige Re-geringsforslag, og væsentlig har behandlet Sagen paa Grundlag af dette. Derved er der fremkommet en Række Ændringer til det foreliggende Forslag, Ændringer, som jeg selvfølgelig ikke skal komme ind paa nu, da vi ikke her ere ved en anden Be-handling, men ved en første Behandling af Forslaget. — Naar det ærede Udvalgs-flertal saa til sidst udtaler i Betænknin-gen, at der under Sagens videre Gang formentlig vil blive Lejlighed til at for-handle med det andet Ting om de forelig-gende Uoverensstemmelser, tvivler jeg jo ikke om, at en saadan Lejlighed vil blive givet, idet Forhandlingerne om en saa stor Sag som denne rimeligvis ville ende med Fællesudvalg, men jeg tvivler i høj Grad paa, at det ærede Udvalgsflertal har valgt den rette Vej for at komme til et Resul-tat gennem et Fællesudvalg. Jeg ser ikke rettere, end at, naar man virkelig ønsker — og jeg tvivler ikke om, at det ærede Udvalgsflertal har dette Ønske — at faa dette Lovforslag vedtaget, saa er det ikke rigtigt, at man lader alle Stridspunkter staa, indtil man kommer til Fællesudvalg. Skal et Fællesudvalg kunne udrette noget, er det min Overbevisning, at vi maa søge gennem Forhandling mellem Tingene i Forvejen at jævne Vejen for Forhandlin-gerne i Fællesudvalget, saaledes at Uover-ensstemmelserne blive saa faa og saa smaa som muligt. I saa Fald er der Udsigt til, at et Fællesudvalg kan føre Sagen til Ende; men saaledes som Sagen her er lagt tilrette, tvivler jeg om, at et Fælles-udvalg vil kunne løfte den tunge Sten, som det er at gøre hele det Arbejde, som skulde have været gjort mellem Tingene i Forvejen.

Betænkningen omtaler jo endelig en Landbrugstold. Det gør mig ondt, at man ikke i saa Henseende har taget Hensyn til den Opfordring, der kom fra min Side, om, hvis man vilde ind paa dette Spørgs-maal at gøre det til Genstand for et sær-ligt Lovforslag og ikke at føre det ind paa Toldloven, hvor det vil volde Vanskelig-heder, særlig med Hensyn til Kompensa-tionsspørgsmaalet. Jeg skal imidlertid ikke dvæle videre herved, men kun sige, at det staar for mig saaledes, at det ærede Ud-valgsflertal med Hensyn til Landbrugstol-

den navnlig har villet rette en Appel til Landbruget selv, idet man erkendte, at Landbruget har ikke tilstrækkelig lagt Vægt paa en saadan Told. Man har villet spørge det, om det ønskede en Land-brugstold, idet der saa var Villighed fra Udvalgets Side til at støtte et saadant Krav. Hvilket Svar Udvalget har faaet paa denne Appel, skal jeg ikke komme ind paa, derom ville vi nok faa Udtalelser at høre senere.

Jeg kan ikke undlade nu, da vi igen staa ved en første Behandling, at rette en Opfordring til det høje Ting om saa vidt muligt at faa noget ud af dette Lov-forslag. Det har Betydning for os at komme til Ende med denne Sag, der nu i saa lang en Periode har skabt Uro hos Lovgivnings-magtens Faktorer, og det har, skal jeg til-føje, for mig tillige den store Betydning, at jeg ikke kan se, at man forsvarlig vil kunne gennemføre de to Lovforslag, som jeg tror, der er stærk Stemning for at gennemføre, nemlig Lovforslagene om den direkte Beskatning, medmindre man sam-tidig søger at løse den foreliggende Opgave.

P. G. C. Jensen: De interessante Bemærkninger, der fremkom fra den højt-ærede Minister angaaende den finansielle Status i det hele, vil det vistnok have været en Tilfredsstillelse for alle Tingets Medlemmer at høre. Jeg for mit Vedkommende har deraf uddraget den, som det forekommer mig, meget nærliggende Slutning, som jo i øvrigt ogsaa blev poin-teret af den ærede Minister selv, at det, vi have at holde os til i finansiell Hen-seende her i Landet, er i Virkeligheden Toldindtægterne. Tolden er ikke blot vor største Indtægtskilde, men ogsaa den, som man stadig kan sætte sin Lid til, og om hvilken man kan nære det Haab, at den vil vedblive at flyde rigeligt, naturligvis forskelligt til de forskellige Tider, men dog saaledes, at den altid er en Indtægtskilde af den allerstørste Betydning, som man derfor maa behandle med den største Var-somhed og Hensynsfuldhed. Ud fra dette Synspunkt, som altsaa ganske falder sam-men med den ærede Ministers, forekom-mer det mig, at man under en alvorlig Overvejelse af, hvorledes en Toldlov bør indrettes, vel maa have for Øje, at man ikke indlader sig paa Eksperimenter, hvis Betydning man ikke kan overse, men at man maa gaa grundig og alvorlig til Værks ved alle sine Overvejelser. Det er en Selvfølge, at jeg ikke kan finde Anledning til nu her at komme ind paa alle Detailler